

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **T. S.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 30.4.2015, č. j. MSK 38549/2015,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 3.7.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2015, č. j. MSK 38549/2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze dne 2.3.2015, sp. zn. MUCT/8268/2015, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že správní orgány nesprávně hodnotily provedené důkazy a že se nedopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Namítal, že správním orgánem provedené důkazy, a to záznamem z kamery, protokolem o nehodě včetně plánu a dokumentace jsou nedostatečné. Fotodokumentace nemůže plnit roli stěžejního důkazu. Správnímu orgánu vytkl, že neprovedl důkaz výslechem druhého účastníka dopravní nehody, a to pana C. Z jeho výpovědi by nepochybně vyplynuly nové a pro správní orgán nepříjemné informace mající vliv na posouzení celé věci. Namítal rovněž, že žalovaný zčásti akceptoval jeho námitku, že vozidlo řízené panem C.

bylo za jízdy neosvětlené. Hodnocení této okolnosti ovšem žalovaný dle názoru žalobce odbyl. Žalobce dále namítal, že úřední záznam sepsaný policistou, který vycházel z výpovědi pana C. je v rozporu s tím, co je vidět na kamerovém záznamu. Žalobce polemizoval se závěry správních orgánů a tázal se, jak mohl panu C. vjet do jízdy, když došlo ke střetu pravé přední části vozidla Škoda a levé boční části vozidla Chrysler, řízeného panem C., a to až v prostoru zadního kola, když pan C. neučinil žádnou změnu směru jízdy, aby odvrátil hrozící střet. Dle názoru žalobce o vjetí do jízdy se tedy nejednalo a ani jednat nemohlo. Odůvodnění správního orgánu ohledně neprovedení důkazu výsledkem pana C. je dle žalobce příliš obecné a nedostatečné. Žalobce uvedl, že druhý řidič pan C. neučinil nic, aby mohl být viděn, včas zaregistrován a následně mu mohla být dána přednost v jízdě. Správní orgán neposuzoval, jaký vliv měla na předmětnou dopravní nehodu skutečnost, že zvláště hrubým způsobem byla řidičem C. porušena důležitá povinnost vyplývající z § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., tj., že na pozemní komunikaci se jezdí vpravo a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak a dále § 32 odst. 1 téhož zákona, podle něhož motorové vozidlo musí mít za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

Vyhodnocení kamerového záznamu je mylné a nedostatečné. Tvzení, že v čase 16:03:14 hodin musel vidět vozidlo Chrysler, které bylo v jeho výhledu a na hranici křižovatky, je zcela mylné a neodpovídá realitě na místě. Žalobce se tázal, jaké vozidlo měl vidět, když se jednalo o neosvětlené vozidlo pohybující se, možná nedovolenou rychlostí, ve vzdálenosti pravděpodobně více než 1,5 m od pravého okraje vozovky. Kamera, ze které byl pořízen záznam, je umístěna na budově s adresou Český Těšín, Nádražní 42/4, a to ve výšce asi 15 m nad zemí. Z této výšky je do předmětné křižovatky umožněn jiný výhled, než jaký byl z vozidla Škoda. Nelze seznat, zda správní orgán toto vzal na vědomí. Žalobce dále poznamenal, že správní orgán při své argumentaci na základě kamerového záznamu uvádí časy 16:03:14 hodin a 16:03:15 hodin a také tvrdí, že řidiči C. nelze klást k tíži, že nestihl během jedné vteřiny zareagovat náhlým brzděním nebo náhlou změnou směru jízdy, čímž by možná zabránil střetu vozidel. Žalobce uvedl, že prvostupňový správní orgán uvádí ve svém rozhodnutí pouze čas 16:03:16 hodin, jakožto čas střetu vozidel. Co má na mysli správní orgán, když uvádí jednu vteřinu? Vzhledem k tomu, že tentýž správní orgán hovoří o kamerovém záznamu jako o stěžejním důkazu, je zarážející jeho vyhodnocení. Nejde jenom o chybějící čas střetu vozidel, který byl alespoň prvostupňovým správním orgánem uveden, ale především chybný výpočet času, z něhož je chybně stanovena 1 vteřina. Uvedl, že každý záznam z kamery má nějakou snímkovou frekvenci. Při neznalosti konkrétního snímku vychází časový rozptyl na dva snímky až dvě sekundy. Vyslovil názor, že vezme-li se v úvahu i čas uvedený prvostupňovým správním orgánem, vychází čas na reakci na 1 sekundu a dva snímky až 3 sekundy. Ve výsledku to tedy může být až třikrát více času na reakci, než vůbec předpokládal správní orgán.

Žalobce dále namítal, že oba správní orgány odlišně hodnotily kamerový záznam. Prvostupňový správní orgán konstatoval „...které se v předmětné tříramenné stykové křižovatce po zpomalení téměř do zastavení do této křižovatky rozjíždělo...“. Naproti tomu odvolací správní orgán tvrdí „...kdy vozidlo Škoda bez zastavení vyjelo z ulice Božkova, na hlavní silnici ulice Hlavní třída, se vozidlo Chrysler nacházelo již v křižovatce...“. Správním orgánům se dostal do rukou pouze jeden záznam z kamery,

na kterém je hlavní děj v délce pouhých několika sekund, přesto vznikla dva naprosto protichůdná hodnocení jednoho děje. Dle žalobce žalovaný v odůvodnění rozhodnutí „naprosto tragicky“ používá pojmy hranice křižovatky a křižovatka. Není pravdou, že k předmětné nehodě došlo v křižovatce. K dopravní nehodě došlo za křižovatkou, dle jeho odhadu 6 až 10 m za její hranicí. Žalobci není známo, z jakého plánu by mělo být zřejmé, že se dopravní nehoda stala v křižovatce. Z plánu s popisem místa dopravní nehody nevyplývá, že by k ní mělo dojít v křižovatce. O křižovátku dvou místních komunikací by se mohlo jednat jenom v případě, že by správní orgán za křižovátku pokládal i místo, kde jízdní pruh z ulice Božkova míjí parkovací pruh široký 2,5 m od ulice Hlavní třída. Pokud by tomu tak skutečně bylo, nemohl by být ani viněn z porušení plynoucí z dopravní značky „Dej přednost v jízdě“.

Žalobce rovněž namítal, že se správní orgán nezabýval dostatečně jeho námitkou stran zdravotního stavu pana C. Žalobce dále vyslovil závěr, že řidič pan C. mohl nehodě mimo jiné zabránit tím, kdyby – a to i s neosvětleným vozidlem, které v době střetu prokazatelně řídil – jel korektně u pravého okraje vozovky, a projel tak bezpečně před přídí osobního automobilu Škoda. Žalobce rovněž uvedl: „Jak jsem mohl vědět, že se po hlavní pozemní komunikaci pohybuje nějaké vozidlo, když jsem se rozhlédl a žádné neviděl?“ Žalobce dále v žalobě popisoval, z jakých prostředků je hrazena činnost Městské policie a Městského úřadu v Českém Těšíně a položil otázku, zda on sám vůbec mohl očekávat od prvostupňového správního orgánu spravedlivé a nestranné rozhodnutí a že má čím dál větší podezření na podjatost osoby vykonávající pravomoc správního orgánu s tím, zda může být z principu vůbec někdo z takového úřadu nepodjatý, když městský úřad projednává přestupek svého zaměstnance, který je zároveň viněn ze způsobení škody svému zaměstnavateli, na kterou měly vliv rozhledové poměry v křižovatce, za které zodpovídá tentýž zaměstnavatel, tedy městský úřad.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že ve věci je stěžejním důkazem videozáznam, na němž je přestupek žalobce zachycen. Ve spojení s protokolem o nehodě včetně fotodokumentace tyto důkazy prokazují přestupek žalobce bez důvodných pochybností. Žalovaný uvedl, že nespatřuje rozpor v tom, že podle správního orgánu I. stupně se vozidlo žalobce rozjíždělo do křižovatky po zpomalení téměř do zpomalení, zatímco podle žalovaného vyjelo z ulice Božkova bez zastavení. Z popisu skutkového děje oběma správními orgány totiž vyplývá, že vozidlo žalobce před vjezdem na hlavní pozemní komunikaci nezastavilo. Žalovaný poznamenal, že žalobce sám uvádí, že jakožto strážník městské policie za více než 6 let v pěti různých služebních vozidlech projížděl danou křižovátku mnohokrát, uvádí počet průjezdů za toto období v řádu tisíců. Výhledové a jiné poměry v této křižovatce tedy znal více než dobře, měl by tedy být bez obtíží schopen vyjet z vedlejší pozemní komunikace na hlavní tak, aby zachoval povinnost dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Žalovaný rovněž zdůraznil, že žalobce na jiném místě v žalobě uvádí, že když se rozhlédl, žádné vozidlo na hlavní pozemní komunikaci neviděl. Sám tedy dosvědčuje skutečnost, kterou správní orgány dovodily z videozáznamu, že vozidlo druhého účastníka dopravní nehody, jemuž měl dát přednost v jízdě, přehlédl. V této souvislosti žalovaný podotkl, že změnily-li se po spáchání přestupku výhledové poměry či dopravní značení v daném místě, je tato skutečnost bez významu pro posouzení jednání žalobce, který byl povinen dát přednost v jízdě za dané situace, jaká byla na

místě v den přestupku.

K projednání žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci. Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného bylo oznámení přestupku ze strany Policie ČR, Dopravního inspektorátu v Karviné ze dne 10.7.2014, v němž je uvedeno, že dne 24.5.2014 v 16:02 hodin došlo v Českém Těšíně, ulice Hlavní třída – silnice III. třídy č. 04824 v km 0,206, křižovatka z ulice Božkova - k dopravní nehodě, kdy řidič T. S., služebně zařazen jako strážník Městské policie Český Těšín, řídil služební motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, RZ X po ulici Božkova ze směru od ulice Štefánikova, kdy v prostoru křižovatky se silnicí III. třídy č. 04824 ulice Hlavní, nedal přednost v jízdě oproti svislé dopravní značce P4 „Dej přednost v jízdě“, z jeho pohledu zprava po hlavní komunikaci jedoucímu osobnímu motorovému vozidlu tovární značky Chrysler Town and Country, RZ X (SK), které řídil řidič I.C., kdy tímto došlo ke střetu pravou přední částí vozidla Škoda Octavia a levou zadní částí vozidla Chrysler. Během dopravní nehody nevznikla žádná újma na zdraví a ani žádná další hmotná škoda na cizím majetku. V úředním záznamu o podání vysvětlení žalobcem dne 24.5.2014 je konstatováno, že žalobce uvedl, že 24.5.2014 kolem 16:00 hodin řídil jako strážník městské policie ve službě osobní motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ X, služební vozidlo Městské policie Český Těšín, v obci Český Těšín, po ulici Božkova, ve směru jízdy k ulici Hlavní třída. Když přijel s vozidlem do prostoru křižovatky s ulicí Hlavní třída, tak s vozidlem zastavil, aby dal přednost v jízdě vozidlům jedoucím po hlavní ulici. Po chvíli se s vozidlem rozjel, přičemž si nevšiml z pravé strany jedoucího vozidla a pravou přední částí narazil do levé zadní části tohoto vozidla. V úředním záznamu o podání vysvětlení Ing. I. C. dne 24.5.2014 vyplývá, že ten 24.5.2014 řídil osobní motorové vozidlo Chrysler, RZX v obci Český Těšín po ulici Hlavní třída, ve směru jízdy k ulici Nádražní. Během jízdy byl ve vozidle sám, připoután bezpečnostním pásem a na vozidle měl zapnutá potkávací světla. V prostoru křižovatky s ulicí Božkova mu nedalo přednost a vjelo do jízdy, z jeho pohledu zleva, služební vozidlo Městské policie Český Těšín, typu Škoda Octavia. Tím došlo ke střetu mezi levou zadní částí jeho vozidla a pravou přední částí vozidla Škoda. Ke zranění jeho osoby při dopravní nehodě nedošlo. Po nárazu zastavil své vozidlo u pravého okraje komunikace a začal celou věc řešit s řidičem vozidla městské policie. V úředním záznamu je dále uvedeno, že vzhledem k tomu, že v době dopravní nehody bylo dusno, celá věc se řešila dlouho a on se léčí s vysokým tlakem a se srdcem, udělalo se mu z celé situace špatně a nechal se sanitním vozem odvézt do NsP Karviná-Ráj k prohlédnutí. Odtud byl ještě téhož dne propuštěn.

Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu byl dále protokol o nehodě v silničním provozu, fotodokumentace, situační plánec z místa dopravní nehody, výpis z evidenční karty řidiče – žalobce. Dne 28.1.2015 správní orgán I. stupně Městský úřad Český Těšín vydal rozhodnutí o příkazu, proti němuž žalobce podal v zákonné lhůtě bez bližšího odůvodnění odpor. Dne 11.2.2015 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu

jednání ve věci předmětného přestupku na 27.2.2015. U ústního jednání dne 27.2.2015 byl žalobce seznámen s obsahem spisové dokumentace od č. I. 1 až 23 a poté uvedl, že by chtěl navrhnout, aby se ke správnímu orgánu dostavil rovněž pan C., jemuž chce položit pár doplňujících otázek. Současně přednesl, „že do té doby by se k důkazním věcem a k celému spisu zatím nevyjadřuje“. Poté správní orgán I. stupně provedl v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu důkaz listinami, a to záznamem o přijatém oznámení Policie ČR ze dne 24.5.2015, protokolem o nehodě v silničním provozu, výpisem z evidenční karty řidiče – žalobce, dále byl proveden důkaz fotodokumentací včetně CD záznamu, situačním plánkem místa dopravní nehody, přičemž žalobci bylo umožněno, aby shlédl grafické a obrazové záznamy, úředními záznamy o podání vysvětlení žalobcem a Ing. I. C. Poté byl žalobce dotázán, zda se chce vyjádřit k provedeným důkazům a navrhnout jejich doplnění. Na to žalobce uvedl, že setrvává na výsledku pana C. Správní orgán poté oznámil, že další důkazy pro zjištění skutkového stavu věci nejsou potřeba a rozhodl o tom, že nebude vyslýchat jako svědka Ing. C. a tento důkazní návrh zamítá. Přednesl dále, že příčiny vzniku a průběhu dopravní nehody jsou zřetelně zachyceny na záznamu z kamerového systému, který je součástí spisu a že další pro rozhodnutí ve věci potřebné skutečnosti vyplývají jednoznačně z protokolu o nehodě o silničním provozu, zpracovaném dopravní policií, jakož i z fotodokumentace místa dopravní nehody a z fotodokumentace poškození vozidel při dopravní nehodě. Správní orgán v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil žalobci, aby se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Žalobce prohlásil, že se nebude dále vyjadřovat. Správní orgán na to konstatoval, že byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání konečného rozhodnutí a žalobci oznámil, že následně bude vydáno konečné rozhodnutí.

Městský úřad Český Těšín po ústním jednání dne 27.2.2015 před vydáním rozhodnutí správní spis o žádné další podklady pro rozhodnutí nedoplňoval.

Rozhodnutím ze dne 2.3.2015 byl žalobce uznán vinným tím, že dne 24.5.2014 v době kolem 16:02 hodin řídil v Českém Těšíně jako strážník Městské policie Český Těšín ve službě služební motorové vozidlo Městské policie Český Těšín, tovární značky Škoda Octavia, RZX, přičemž při vyjíždění z vedlejší pozemní komunikace, ulici Božkovy na hlavní pozemní komunikaci, na ulici Hlavní třída, nedal oproti svislé dopravní značce „Dej přednost v jízdě“ (č. P4), přednost v jízdě z jeho pohledu zprava po hlavní pozemní komunikaci příjíždějícímu osobnímu motorovému vozidlu tovární značky Chrysler Town and Country, RZ X (SK), které řídil Ing. I.C., nar. X, bytem T., O. 3252/9, S., čímž došlo ke střetu vozidel a k dopravní nehodě. Tím porušil ust. § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a dále povinnost zaplatit paušální částkou 1.000,- Kč náklady řízení. Současně bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl podrobná zjištění z jednotlivých důkazů a podkladů pro rozhodnutí, tyto důkazy hodnotil jednotlivě a ve vzájemné souvislosti a učinil závěr, že provedeným dokazováním, a to listinnými důkazy, fotodokumentací dopravní nehody a kamerovým záznamem zachycujícím celý průběh dopravní nehody bylo zjištěno, že žalobce jako strážník Městské policie Český Těšín ve službě řídil služební motorové vozidlo Městské policie Český Těšín, tovární značky Škoda Octavia, RZ X dne 24.5.2014 v době kolem 16:02 hodin v Českém Těšíně po ulici Božkově, při vyjíždění z této vedlejší pozemní

komunikace na hlavní pozemní komunikaci, ulici Hlavní třída, nedal přednost v jízdě oproti svislé dopravní značce „Dej přednost v jízdě“, která zde byla řádně umístěna a viditelná, z jeho pohledu zprava po hlavní pozemní komunikaci (ulice Hlavní třída) přijíždějícímu osobnímu motorovému vozidlu, tovární značky Chrysler, RZ X (SK), které řídil Ing. I. C. Tím došlo ke střetu pravé přední části vozidla Škoda Octavia s levou boční částí vozidla Chrysler a k dopravní nehodě. Správní orgán I. stupně uvedl, že z kamerového systému spravovaného Městskou policií Český Těšín je zřetelně vidět, že k předmětné křižovatce přijelo služební vozidlo městské policie Škoda Octavia (řízené žalobcem), prakticky současně s vozidlem Chrysler (řízeného Ing. I. C.). Z kamerového záznamu je dále zcela zřejmé, že vozidlo Škoda Octavia vjelo do křižovatky, přičemž nedalo přednost v jízdě po hlavní pozemní komunikaci jedoucímu vozidlu Chrysler, došlo k bočnímu střetu s tímto vozidlem a k dopravní nehodě. K té došlo dle času zaznamenaného na kamerovém záznamu v 16:03:16 hodin dne 24.5.2014. Správní orgán poukázal také na to, že na kamerovém záznamu je rovněž vidět, že obě vozidla ujela za stejný časový úsek přibližně stejnou dráhu, z čehož logicky dle názoru správního orgánu plyne, že jela přibližně stejnou rychlostí s tím, že v daném místě, obci, byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Správní orgán učinil závěr, že tuto rychlost nemohl řidič vozidla Chrysler překročit, neboť jel srovnatelnou rychlostí, jako vozidlo Škoda Octavia, které se v předmětné tříramenné stykové křižovatce po zpomalení téměř do zastavení do této křižovatky rozjíždělo. Správní orgán uvedl, že skutečnosti zachycené na kamerovém záznamu doplňuje protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 24.5.2014 a taktéž, že poškození po nehodě ohledaných vozidel odpovídá nárazu pravé přední části vozidla Škoda Octavia do levé boční části v oblasti levého zadního kola vozidla Chrysler. Poškození vozidel je zachyceno i na dopravní policii pořízené fotodokumentaci nehody. Z té je dle názoru správního orgánu dále patrné, že před křižovatkou ulice Božkovy z ulice Hlavní třída byla řádně umístěna svislá dopravní značka „Dej přednost v jízdě“, prikazující řidičům přijíždějícím k předmětné křižovatce po vedlejší pozemní komunikaci, po ulici Božkově, dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po hlavní pozemní komunikaci, po ulici Hlavní třída. Správní orgán uzavřel, že v rámci ústního jednání provedenými důkazy bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce nedáním přednosti v jízdě vozidlu Chrysler přijíždějícímu po hlavní pozemní komunikaci způsobil dopravní nehodu, ke které došlo poté, co narazil s vozidlem Škoda Octavia, které řídil, do levé boční části vozidla Chrysler. Tím porušil ust. § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, které stanoví, že řidič přijíždějící na křižovátku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou „Dej přednost v jízdě“, musí dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Porušením tohoto ustanovení se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Správní orgán podrobně odůvodnil také své úvahy o druhu a výši sankce uložené žalobci za jeho protiprávní jednání.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 30.4.2015, č. j. MSK 38549/2015, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se žalovaný zabýval jednotlivými odvolacími námitkami a uvedl, že stěžejními důkazy byl záznam z kamery zachycující průběh předmětné srážky mezi vozidlem Škoda řízeným žalobcem, a vozidlem Chrysler řízeným Ing. I. C. a také protokol o nehodě včetně plánu a fotodokumentace. Žalovaný učinil závěr, že přestože kamera zachytila jízdu vozidla Chrysler až v bezprostřední blízkosti křižovatky a v ní, jde o dostatečný důkaz pro konstatování, že o vině žalobce není pochyb. Žalovaný odkazem na § 3 správního

řádu, který ukládá správnímu orgánu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, konstatoval, že není nutné zjišťovat přesně a úplně všechny okolnosti skutkového stavu, jak namítá v odvolání žalobce, neboť ty jsou nadbytečné, pro posouzení věci nejsou rozhodné a jejich nezjištění nevyvolává pochybnost o zjištěném skutkovém stavu. Uvedl, že správní orgán nemůže dopředu s jistotou předjímat závěry, které by vzešly, kdyby vypovídal v řízení navrhovaný svědek a že to prvostupňový správní orgán ani neudělal s tím, že pouze vyslovil úvahu, že by se pan C. zcela zřejmě jako řidič druhého vozidla ve prospěch žalobce – obviněného, nevyjadřoval. Žalovaný zdůraznil, že hlavním důvodem pro odmítnutí návrhu žalobce na předvolání druhého řidiče jako svědka byla skutečnost, že provedené důkazy byly k objasnění věci dostatečné a že sám žalobce nenamítl při ústním jednání žádné skutečnosti, které by doplnění dokazování odůvodňovaly. Poznamenal, že prvostupňový správní orgán při svém rozhodování na úředním záznamu policisty zachycující vyjádření pana C. na místě dopravní nehody, své rozhodné úvahy nestavěl. K námitce žalobce ohledně druhého kamerového záznamu kamerou spravovanou městskou policií, umístěnou na sloupu v blízkosti kavárny Avion, který nebyl policií zajištěn, žalovaný uvedl, že žalobce nespecifikoval, co by mělo na tomto druhém záznamu hovořit v jeho prospěch. Poznamenal rovněž, že měl-li žalobce jako strážník městské policie možnost shlédnout jím uvedený záznam pořízený kamerou spravovanou městskou policií, mohl také tento záznam nechat zajistit pro další vyhodnocení ať už pro Policii ČR, nebo pro následné správní řízení zvlášť, když tvrdil, že záznam vypovídal v jeho prospěch a že musel vědět skutečnost, kterou se dozvěděl žalovaný až v odvolacím řízení přímo od Městské policie Český Těšín, že záznamy z kamer spravovaných Městskou policií Český Těšín se po 10 dnech automaticky přehrávají. Pokud tedy není dán v této době požadavek na zachování konkrétního záznamu, dodatečně již není možné takový záznam získat a zajistit k dalšímu využití. Žalovaný tvrzení žalobce o zachycených skutečnostech vypovídajících v jeho prospěch neuvěřil.

Žalovaný vyslovil rovněž přesvědčení, že žalobce plně odpovídá za vznik dopravní nehody, a to i přesto, že by řidič vozidla Chrysler porušil povinnost plynoucí z § 32 odst. 1 věta první. Na rozdíl od prvostupňového správního orgánu měl žalovaný za to, že záznam je natolik kvalitní, že lze rozeznat, že po zastavení vozidla Chrysler po srážce s vozidlem Škoda těsně před vystoupením, jeho řidič rozsvítil potkávací světla. Předtím za jízdy nebylo vozidlo Chrysler osvětleno. Tuto skutečnost nemající příčinnou souvislost s dopravní nehodou šlo řešit v samostatném řízení pouze s panem C. a proto nebyl dán důvod napadené rozhodnutí rušit z důvodu, že přestupek řidiče vozidla Chrysler měl být řešen ve společném řízení s přestupkem řidiče vozidla Škoda. Žalovaný uvedl, že přední osvětlení vozidla zvyšuje i v době, kdy není zjevně snížená viditelnost, možnost jeho zaregistrování ostatními účastníky silničního provozu. Tato zvýšená možnost je však také omezena konkrétními okolnostmi. Žalovaný zdůraznil, že řidič vozidla přijíždějící k jedoucímu neosvětlenému vozidlu z boku, kdy výhled na blížící se neosvětlené vozidlo je částečně omezen stojícími vozidly, nemůže spoléhat na to, že světla jej upozorní na to, že se k němu blíží nějaké vozidlo. Dále vyslovil názor, že žalobce jako strážník městské policie, který se při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu setkává dennodenně s neosvětlenými vozidly, musel při vyjíždění z vedlejší silnice na silnici hlavní s omezeným výhledem přes řadu stojících vozidel o to více dávat pozor, aby splnil povinnost plynoucí z dopravní značky „Dej přednost v jízdě“. Žalovaný konstatoval, že ze záznamu je zřejmé, že v době 16:03:14 hodin bylo vozidlo Škoda najeto do křižovatky a jeho řidič musel, pokud by se řádně přesvědčil pohledem vpravo,

vidět na hlavní silnici vozidlo Chrysler, neboť to již bylo celé v jeho výhledu a minimálně na hranici křižovatky. V čase 16:03:15 hodin, kdy vozidlo Škoda bez zastavení vyjelo z ulice Božkova na hlavní silnici ulice Hlavní třída, se vozidlo Chrysler, nacházelo již v křižovatce. Vozidlo Škoda při vyjíždění z ulice Božkova bylo ještě před vozidlem Chrysler a do jízdní dráhy vozidla Chrysler najíždělo šikmo z boku. Žalovaný zdůraznil, že kdyby se žalobce před vyjetím z ulice Božkova a zrychlením přesvědčil o situaci po jeho pravé straně, musel by vozidlo Chrysler zaregistrovat včas na to, aby nejenže nevyjížděl z vedlejší ulice, ale stihl zastavit dříve, než došlo k bočnímu střetu. Řidič vozidla Chrysler nemohl objektivně předpokládat, že mu nebude dána přednost řidičem vozidla řízeného žalobcem a nelze mu tak klást k tíži, že nestihl během jedné vteřiny zaregistrovat náhlým brzděním nebo náhlou změnou směru jízdy, čímž by možná zabránil střetu vozidel.

K námitce, že řidič vozidla Chrysler nejel v souladu s § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, žalovaný uvedl, že ze záznamu je zřejmé, že vozidlo Chrysler před střetem jede po hlavní silnici vpravo (vpravo od pomyslné středové čáry vozovky) a středem poloviny vozovky určené pro jeho směr jízdy. Žalovaný učinil závěr, že vzhledem k chodníku s nízkým obrubníkem po pravé straně jízdy a chodcům pohybujících se na něm, jel řidič vozidla Chrysler v souladu s § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu a hlavně s ohledem na aktuální dopravní situaci v daném místě.

K odvolací námitce žalobce, že se prvostupňový správní orgán nezabýval tím, zdali se jednalo o křižovatku, přičemž na druhou stranu žalobce nezpochybňuje, že se o křižovatku jednalo, žalovaný uvedl, že nebyl důvod se v rozhodnutí správního orgánu I. stupně zabírat zřejmou a žalobcem nezpochybněnou skutečností, že se dopravní nehoda stala v křižovatce, neboť jak z plánu, fotografií, tak i ze záznamu je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo v místě křížení dvou pozemních komunikací, z nichž jedna byla označena jako hlavní a druhá jako vedlejší. K další odvolací námitce žalovaný konstatoval s odkazem na shora popsané, že řidič vozidla Chrysler neměl čas zareagovat na nedání přednosti brzděním nebo změnou směru jízdy a že se žalobce mylně domnívá, že nedání přednosti v jízdě je podmíněno náhlou změnou rychlosti jízdy nebo směru jízdy vozidla, jemuž má být přednost v jízdě dána. Uvedl, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu se dopustí i ten, kdo svou jízdou z vedlejší silnice přinutí řidiče na hlavní silnici reagovat na vzniklou situaci náhlou změnou směru jízdy nebo rychlosti jízdy, aniž by v důsledku došlo ke vzájemnému střetu těchto vozidel. Tím pádem dojde-li již k vzájemnému střetu těchto dvou vozidel v křižovatce, kdy řidič na hlavní silnici nemá šanci na nečekanou situaci nějak zareagovat, jde na straně řidiče jedoucího z vedlejší silnice o porušení § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a spácháním výše specifikovaného přestupku. K námitce žalobce stran zdravotního stavu řidiče C., žalovaný uvedl, že skutečnost, že se tomuto řidiči udělalo po dopravní nehodě nevolno, nemá v konkrétním případě vliv na řádné zjištění skutečností, rozhodných k objasnění věci. Za irelevantní žalovaný považoval odvolací námitky žalobce týkající se vyvíjení tlaku na kohokoliv ze zúčastněných s tím, že ze spisu nic tomuto tvrzení nenasvědčuje, prvostupňový správní orgán vycházel toliko z důkazů a na základě nich rozhodl a žalovaný těmito závěry správního orgánu I. stupně přisvědčil. Žalovaný uzavřel, že pro posouzení celé věci je stěžejní kamerový záznam dopravní nehody, který vyvrací jakékoli pochybnosti o tom, že žalobce dopravní nehodu zavinil. Že ke střetu vozidel došlo, dokládá nejen záznam z kamery, ale i poškození obou vozidel zachycená na fotografiích dopravní policie. Poškození obou

vozidel korespondují se záznamem. Žalovaný odvolací námitky žalobce shledal nedůvodnými a uzavřel, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku. Žalovaný se rovněž ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně o druhu a výši sankce uložené žalobci za jeho protiprávní jednání.

Podle ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ust. § 50 odst. 3 správního řádu, správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Krajský soud předně konstatuje, že neshledal, že by řízení bylo zatíženo vadou mající vliv na zákonnost obou vydaných správních rozhodnutí. Naznačoval-li žalobce v žalobě možnou podjatost správního orgánu I. stupně, pak k tomu krajský soud uvádí, že ve vztahu k úřední osobě bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu I. stupně, žalobce žádné konkrétní skutečnosti, pro které by bylo lze důvodně pochybovat o její nepodjatosti ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, neuvedl. Podle § 14 odst. 1 správního řádu, každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen úřední osoba), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Soud má za to, že ze skutečnosti, že při dopravní nehodě došlo k poškození vozidla řízeného žalobcem, které má být dle jeho tvrzení ve vlastnictví města Český Těšín a že městská policie, jejímž strážníkem byl žalobce i v době předmětné dopravní nehody, je placena z rozpočtu města Český Těšín, stejně tak i správní orgán I. stupně, nelze bez dalšího dovozovat „podezření na podjatost osoby vykonávající pravomoc správního orgánu“. Žalobce jako strážník městské policie nebyl vůči úředním osobám v poměru nadřízenosti či podřízenosti. Soud má za to, že rozhodující úřední osoba v dané věci neměla k žalobci poměr, pro nějž by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti.

Soud neakceptoval námitku žalobce směřující proti nesprávnému hodnocení důkazů a nedostatečném zjištění skutkového stavu. Má naopak za to, že v daném případě správní orgány posoudily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 správního

řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, správní orgány srozumitelně vysvětlily, co podle nich bylo provedeným dokazováním nepochybně zjištěno, a podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec. Soud má za to, že správní orgány dostály svým povinnostem vyplývajícím z ust. § 3 správního řádu, z něhož vyplývá, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Dle názoru soudu shromážděné důkazy ve svém souhrnu prokazují stíhané jednání bez důvodných pochybností.

Ve shodě se žalovaným soud zastává názor, že záznam z kamery zachycující průběh srážky mezi vozidlem zn. Škoda řízeným žalobcem a vozidlem Chrysler řízeným Ing. C., který je stěžejním důkazem, ve spojení s protokolem o nehodě včetně plánu a fotodokumentace dopravní policie zachycující poškození obou vozidel a která korespondují se záznamem z kamery, ve svém souhrnu prokazují, že žalobce jako řidič služebního motorového vozidla Městské policie Český Těšín, zn. Škoda Octavia, RZ X při vyjíždění z vedlejší pozemní komunikace – ulici Božkova, na hlavní pozemní komunikaci, na ulici Hlavní třída v Českém Těšíně, nedal přednost v jízdě z jeho pohledu zprava po hlavní pozemní komunikaci přijíždějícímu osobnímu motorovému vozidlu tovární značky Chrysler, které řídil Ing. I.C., čímž došlo ke střetu vozidel a k dopravní nehodě. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že pokud by se žalobce před vyjetím z ulice Božkova a zrychlením přesvědčil o situaci po jeho pravé straně, musel by vozidlo Chrysler zaregistrovat včas na to, aby nejenže nevyjížděl z vedlejší ulice, ale stihl zastavit dříve, než došlo k bočnímu střetu. Jestliže žalobce sám v žalobě uvádí: „jak jsem měl vědět, že se po hlavní pozemní komunikaci pohybuje nějaké vozidlo, když jsem se rozhlédl a žádné neviděl“, zcela jednoznačně svědčí pro závěr, že vozidlo značky Chrysler, jemuž měl dát přednost v jízdě, přehlédl. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že ze záznamu z kamery je zřejmé, že obě vozidla před střetem ujela za stejný časový úsek přibližně stejnou dráhu, jela přibližně stejnou rychlostí, a také závěr, že k dopravní nehodě došlo v křižovatce, již je dle § 2 písm. w) zákona č. 361/2000 Sb. místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují a v daném případě se jednalo o místo křížení dvou pozemních komunikací, z nichž jedna byla označena jako hlavní a druhá jako vedlejší.

Soud se ztotožňuje také se závěrem žalovaného, že ze záznamu z kamery lze rovněž rozeznat, že Ing. C. po zastavení vozidla Chrysler po srážce s vozidlem řízeným žalobcem, těsně před vystoupením rozsvítil potkávací světla. Tato skutečnost ovšem nemá příčinnou souvislost s dopravní nehodou. Žalovaný zcela přiléhavě akcentoval tu skutečnost, že řidič vozidla přijíždějící k jedoucímu neosvětlenému vozidlu zboku, jako tomu bylo v případě žalobce, kdy výhled na blížící se neosvětlené vozidlo je částečně omezen stojícími vozidly se nemůže spoléhat na to, že světla jej upozorní na to, že se k němu blíží nějaké vozidlo, a že žalobce, který vyjížděl z vedlejší silnice na silnici hlavní s omezeným výhledem přes řadu stojících vozidel, musel o to více dávat pozor, aby splnil povinnost plynoucí z dopravní značky „Dej přednost v jízdě“. Závěr žalovaného, že žalobce za vznik dopravní nehody odpovídá plně i přesto, že řidič vozidla Chrysler porušil povinnost plynoucí z ust. § 32 odst. 1 věty první zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o silničním provozu, podle něhož motorové vozidlo musí mít za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vybaveno podle zvláštního právního předpisu, je správný.

Ze záznamu z kamery lze také seznat, že řidič Ing. C. jel svým vozidlem Chrysler po hlavní silnici vpravo od pomyslné středové čáry vozovky a středem poloviny vozovky určené pro jeho směr jízdy, tedy v souladu s § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného a správního orgánu I. stupně rovněž zastává názor, že nebylo nutno vyslýchat jako svědka řidiče vozidla Chrysler Ing. C., neboť provedené důkazy byly dostatečné k objasnění věci a ve svém souhrnu prokazovaly stíhané jednání bez důvodných pochybností. Z tohoto důvodu soud proto neprovedl žalobcem navržený důkaz výsledkem svědka Ing. C. ani důkaz znaleckým posudkem z oboru dopravy, neboť tyto důkazy za situace, kdy správní orgán I. stupně obstaral dostatečně důvěryhodné důkazy, z nichž správní orgány posléze vycházely při posouzení věci a postupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu, dle které je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, považoval tyto důkazy za nadbytečné.

Z důvodu shora uvedených soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je zcela v souladu se zákonem, správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí se dostatečně vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku a stanovenou sankci. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 3.11.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně